

UDENRIGSMINISTERIET

Indlæg til udenrigsministeren

URU, alm. del, samrådsspørgsmål F, d. 31. januar 2025

Enhed:
Sagsbehandler:
Dato:
05.02.2025
Sagsnummer:
25/00135
Bilag:

Samrådsspørgsmål:

Hvad er ministerens holdning til, at folk der er født og opvokset i Taiwan, fremgår som født i Kina, hvis de får opholdstilladelse eller statsborgerskab i Danmark?

Talepunkt

Tak for ordet og tak til spørgerne for det stillede spørgsmål som både er enkelt, men også komplekst. Lad mig indledningsvist fastslå, at det ikke er op til mig som udenrigsminister at bestemme, hvad borgere skal have anført i for eksempel deres opholdstilladelse eller pas. Det er der en række andre ministerier, der har ansvaret for.

Men årsagen til samrådet i dag er jo de oplysninger, danske medier fremkom med for snart et år siden, om hvordan taiwanske borgere registreres i Danmark. Det stod dengang klart for mig, at der syntes at være et behov for på tværs af myndigheder at afdække praksis for, hvordan registreringen foregik. Det har vi udfoldet nogen bestræbelser på, og det kommer jeg tilbage til.

Men inden jeg gør det, og når det nu er mig, der sidder her i dag, selv om det ikke er mit ressort, men det er fornuftigt at gøre den udenrigspolitiske ramme klar. Danmarks ét-Kina-politik er uændret. Det betyder, at vi ikke har diplomatiske relationer med Taiwan. Til gengæld har Danmark et værdsat økonomisk og kulturelt samarbejde med Taiwan, som udbygges. Det er også den udenrigspolitiske ramme, vi i Udenrigsministeriet har arbejdet inden for, når vi ser på spørgsmålet om registreringspraksis.

Lad mig nu redegøre for det arbejde, vi i den forbindelse har gjort, og som er afsluttet for nogen tid siden og som vi derfor også har skriftligt oversendt til

udvalget på baggrund af et spørgsmål fra Udenrigsudvalget spørgsmål 15, som jeg svarede på den 2. december sidste år.

Udenrigsministeriet har i samarbejde med de mest relevante myndigheder gennemført en analyse af praksis for registrering af borgere fra Taiwan i forskellige sammenhænge. Her har man bl.a. set på myndigheders anvendelse af betegnelser som "Kina", "Taiwan" eller andet i forbindelse med angivelse af henholdsvis nationalitet/statsborgerskab og fødested/fødselsregistreringssted. Visse registreringer indeholder felter, der kræver angivelse af betegnelser af statslignende karakter, fx nationalitet eller statsborgerskab, mens andre kun kræver angivelse af geografiske områder, fx fødested.

Gennemgangen har vist, at der på tværs af ministerier og i nogle tilfælde også indenfor samme myndighedsområde er en varieret registreringspraksis. Afdækningen har ikke påvist juridiske eller administrative problemer for de berørte som følge af denne uens praksis. Det er samtidig Udenrigsministeriets vurdering, at der ikke har været tale om en praksis, der har været i modstrid med lovgivningen.

På baggrund af afdækningen i samarbejde med andre ministerier, er det Udenrigsministeriets vurdering, at det vil kræve betydelige administrative og IT-mæssige omkostninger at gennemføre en fuld harmonisering af praksis på tværs af ministerier, styrelser og myndigheder. Derfor, og da den uens praksis ifølge vores oplysninger ikke hidtil har givet anledning til juridiske eller administrative problemer, vil Udenrigsministeriet ikke selv tage initiativ til en ændring af praksis på tværs af myndigheder eller inden for de enkelte myndigheders områder. Det vil fortsat være de enkelte myndigheders ansvar.

Men – og det er vigtigt at understrege – at i det omfang andre ministerier, styrelser og andre myndigheder selv ønsker at ændre praksis, vil Udenrigsministeriet stille sig til rådighed med henblik på råd og vejledning om udenrigspolitiske forhold.

Vores rådgivning omkring udenrigspolitiske forhold vil i så tilfælde ske ud fra følgende tilgang, og lad mig trække tre ting frem:

For det første. For så vidt angår betegnelser, der henviser til **stater eller statsborgerskab**, refereres alene til stater, som er officielt anerkendt af Danmark, og her vil Taiwan således ikke kunne anvendes. Visse systemer indeholder også mulighed for at henvise til større geografiske områder (f.eks. verdensdele). Dette er f.eks. muligt i forbindelse med registrering af statsborgerskab og fødselsstedsregistrering i CPR-systemet. Ifølge CPR-loven er det stater som Danmark anerkender, der kan anvendes som angivelse af

statsborgerskab og fødselsregistreringssted. Men loven giver samtidig mulighed for, at man også kan anvende et større geografisk område som statsborgerskab og fødselsregistreringssted. Det vil så i det konkrete tilfælde, når vi snakker Taiwan, så være Asien.

For det andet. For så vidt angår betegnelser, der ikke har statsanerkendelseslignende karakter, men henviser til geografiske steder eller områder, i betegnelsen af for eksempel fødested eller lignende, og hvor der ikke er lovmæssige krav om, at der skal anvendes anerkendte stater i forbindelse med registreringen, kan der også anvendes termer, som ikke er navne på stater, for eksempel Taiwan.

For det tredje. Anvendelsen af termer, der kan opfattes om en anerkendelse som stater frarådes, hvis de ikke er anerkendt af Danmark. Dette gælder for eksempel betegnelsen Republikken Kina, der er den officielle betegnelse for Taiwan og dermed kan opfattes som en anerkendelse af Taiwan som en stat.

Det er vores vurdering, at der ikke vil være én model, eller én grundlæggende vejledning, der kan dække alle myndigheder eller alle scenarier. Det vil i de konkrete situationer afhænge af, hvad de enkelte myndigheder registrerer, hvordan de registrerer, og hvilken karakter disse registreringer har, og på hvilket lovgrundlag.

De myndigheder, der har deltaget i afdækningen af praksis for registrering af taiwanske borgere i Danmark blev før jul inviteret til et kort orienteringsmøde, hvor Udenrigsministeriet redegjorde for vores konklusion på gennemgangen af praksis, vores videre tilgang og herunder, at Udenrigsministeriet stillede sig til rådighed for rådgivning omkring udenrigspolitiske forhold, i det omfang andre myndigheder har behov herfor.

Som sagt indledningsvist vil jeg ikke gå detaljeret ind i tekniske spørgsmål om de enkelte myndigheders registreringssystemer, og hvordan de fungerer. Det er ikke mit ressort.

Til jeres videre orientering, kan jeg oplyse, at vi i opfølgning på afdækningen og den efterfølgende orientering af relevante myndigheder allerede er i dialog med Udlændinge- og Integrationsministeriet. Der er hos Udlændinge og Integrationsministeriet og i ministeriets underliggende myndigheder en uensartet registreringspraksis i forhold til taiwanske borgere. Udlændinge- og Integrationsministeriet har indledt en proces om at ensrette deres registreringspraksis og har i den forbindelse anmodet om Udenrigsministeriets rådgivning om udenrigspolitiske forhold. Udgangspunktet for denne rådgivning vil være den tilgang, jeg netop har beskrevet.

Og så skulle jeg måske også for fuldstændigheden skyld sige, da det indgik i begrundelsen, da spørgsmålet blev genopfrisket ved mødets start, at en præmis om, I at kun Danmark skulle have den praksis i EU, som vi har, er en beskrivelse af situationen, som jeg ingenlunde kan genkende.
